

BIOTEHNIŠKI
CENTER NAKLO

MLADE 51 BRAZDE

Šolsko leto: 2009/2010, letnik: 18, številka: 51

KAZALO

NAŠA STROKA	3
LITERARNI PRISPEVKI	14
LITERARNI NATEČAJI	21
OBŠOLSKE DEJAVNOSTI	25
TEKMOVANJA	27
MATURANTSKI PLES	30
PREDAJA KLJUČA	31
ZGODILO SE JE	32
ZGODILO SE BO	35
RECEPT	36
KRIŽANKA	38
SUDOKU	39

Mlade brazde, glasilo BC Naklo - Srednja šola,
Strahinj 99, 4202 Naklo

Uredniški odbor:

Andreja Ahčin, Majda Kolenc Artiček,
Marcela Koren, Urška Simjanovski, Marta
Skoberne, Tatjana Šubic, Mateja Rehberger in
Nina Peternelj

Avtorji fotografij:

dijaki in profesorji BC Naklo

Tiskano v Trajanus, 100 izv.

Priprava za tisk: Nimbis d.o.o., junij 2010

UVODNIK

Vse lepo se enkrat konča. V življenju se razvijamo in odraščamo ter postajamo modrejši. Na začetku smo skromni in sramežljivi, a z vsakim dosežkom postajamo močnejši in boljši. Torej lahko rečemo, da nas izkušnje krepijo. Enako velja za najino urednikovanje Mladih brazd.

Ker je to najina zadnja izdaja Mladih brazd, bi radi novim, mladim novinarjem zaželeli čim boljše vodenje časopisa, veliko poguma in obilo izzivov na novi poti, ki jo bodo začeli.

Želiva vam prijetno branje.

Mateja & Nina

STROKOVNE EKSURZIJE

Življenje čez mejo

V sredo, 24. 3. 2010, smo se skupina desetih dijakov 2. N oddelka odpravili na mednarodno enodnevno izmenjavo. Odpravili smo se v sosednjo Avstrijo na smučišče Gerlitzten ali Osojščica.

Družili smo se z dijaki Zvezne gimnazije in zvezne realne gimnazije za Slovence v Celovcu, s katerimi smo se prejšnje leto prvič srečali. Vsi dijaki govorijo slovensko, tako da pri sporazumevanju nismo imeli težav. Ob prihodu na smučišče smo se porazdelili v mešane skupine, da smo se lahko pogovarjali in spoznavali. Tega dne dijaki nismo vzeli samo za sprostitev in zabavo, ampak smo želeli izvedeti tudi marsikaj novega. Z avstrijskimi dijaki smo se pogovarjali o načinu šolanja v Avstriji in pri nas. Prepričani smo bili, da pouk v gimnaziji v Celovcu poteka v nemškem jeziku, kar bi bilo precej logično sklepanje, vendar smo se pošteno ušteli, saj je učni jezik slovenščina, ker večina dijakov prihaja iz slovenskih družin.

Kljub temu, da se nam dan ni pričel najbolje, saj smo namreč vso smučarsko opremo zaradi težav morali večkrat zložiti iz avtomobila, je kasneje vendarle posijalo sonce, na katerega smo čakali in v katerem smo skupaj z dijaki Zvezne gimnazije in zvezne realne gimnazije za Slovence v Celovcu uživali ter se spoznavali.

Urška Golorej, 2. N

Tokrat nas je povezala Soča s svojo prečudovito okolico

V sredo, 26. maja 2010, je bil za dijake 2. N razreda prav poseben dan. Pričakovali smo namreč obisk sovrstnikov iz avstrijske Koroške. Ker smo imeli do njihovega prihoda še nekaj časa, smo pripravili kratke opise znamenitosti, ki smo si jih kasneje skupaj ogledali.

Čas je hitro mineval in kmalu smo zagledali avtobus z našimi obiskovalci. Najprej smo se pozdravili in izmenjali nekaj besed, nato pa se karseda hitro namestili na sedeže in se odpeljali novim dogodivščinam naproti.

Pot nas je vodila prek Rateč v Italijo, pa skozi Predel nazaj v Slovenijo. Prvi postanek smo imeli v Logu pod Mangartom, kjer smo izpraznili svoje mehurje in napolnili lačne želodce.

Sledilo je še nekaj prostega časa, nato pa smo nadaljevali pot proti Vrsnemu. Želeli smo si ogledati rojstno hišo pesnika Simona Gregorčiča, vendar zaradi popravila ceste nismo uspeli priti do tja. Koroški Slovenci so se odpeljali proti Kobaridu, kjer so si ogledali muzej, Gorenjci pa smo peš odšli do slapu Kozjak, zatem pa naprej do Kobarida, kjer smo imeli skupno kosilo. Čas smo izkoristili za pogovor in čezmejno spoznavanje, navdušil pa nas je tudi trampolin v bližini.

Napotili smo se še do zadnje točke našega dnevnega reda - spust z "raft" čolni po čudoviti Soči, ki nas je že vso pot poprej vabila k občudovanju. V Bovcu smo dobili vso potrebno opremo, se oblekli v neoprenske obleke in se po skupinah razdelili v "rafte". Vodiči so nam dali še nekaj koristnih napotkov, nato pa smo se zagnali v Sočo. Zdaj smo še na lastni koži začutili lepoto smaragdne reke, ki pa je tokrat navduševala s svojo mlečno barvo, ki je posledica topljenja snega.

Proga ni bila preveč zahtevna, zato smo si med plovbo dali duška in spustili na dan svojo otroško plat. Škropili in zalivali smo se z vodo, se z "rafti" zaletavali in se ves čas smejali. Vmes smo se tudi ustavili in sestopili na kopno. Najpogumnejši smo se prepustili toku reke in uživali v "body surfing". Nato smo zlezli nazaj v "rafte" in odveslali do končne postaje.

Naš spust po Soči se je končal v Srpenici. Da ne bi zboleli, smo se hitro preoblekli v suha oblačila,

se poslovili od vodičev in odšli do avtobusa. Odpeljali smo še do kraja Log Čezsoški, kjer smo posneli skupno fotografijo za spomin. Utrujeni od vsega doživetega smo se vrnili na avtobus. Pot smo nameravali zaključiti s povratkom čez Vršič, vendar pa smo še pravočasno izvedeli, da je prelaz zaprt. Le v nekaj minutah so se profesorji soglasno odločili, da bomo nazaj odšli po isti poti, kot smo prišli. Vožnja je hitro minila in ko smo prispeli nazaj v Strahinj, nas je že obdajala temna noč. Poslovili smo se z željo po ponovnem snidenju - mogoče na oni strani meje. Nato smo izčrpani, a z lepimi in nepozabnimi spomini odšli domov.

Urška Golorej in Martina Jeklar, 2. N

Rim 14. 4.-17. 4. 2010

1. dan

Ob 4.00 zjutraj smo se z glavne avtobusne postaje v Kranju odpeljali doživetjem naproti - v Rim. Seveda smo odšli kakih 5 minut prepozno, ker smo morali počakati Valentina, ki vedno zamuja.

Čakala nas je dolga vožnja, ki so jo nekateri izkoristili za počitek, drugi za zabavo.

Vozili smo se dobrih 11 ur. Proti koncu naše vožnje smo bili vsi neučakani, da se raztegnemo in se nadihamo svežega zraka. Avtobus nas je odložil na parkirišču pred našim prvim postankom - to je bilo mesto Orvieto, kjer smo si ogledali staro obzidje ter vodnjak. Do vrha obzidja nas je odpeljal majhen vagon, ki ni niti približno narejen za tolikšno število ljudi. Malo smo se stisnili, ampak ni bilo hudo. Zgoraj nas je čakal veličasten razgled daleč v dolino.

Nato smo se z vlakcem odpeljali nazaj do parkirišča, kjer nas je že čakal dobro prezračen avtobus in še delček vožnje do naše nastanitve, malce nad Rimom.

Ko smo prispeli do hotela, se je večina dijakov popolnoma izčrpanih vrgla na postelje in vsi so mirno počakali do večerje. Noč je minila dokaj mirno.

2. dan

Vstali smo zgodaj, ker smo imeli zelo natrpan urnik - ogled katakomb in bazilike Svetega Pavla, modernega dela Rima, Vatikana ter Angelskega gradu.

Ko smo pozajtrkovali, nas je zunaj že čakal avtobus, pripravljen za pot. Najprej smo si šli ogledat baziliko. Na "vrtu" bazilike nas je pričakal veličasten kip Svetega Pavla. Vsi so iz torb potegnili fotoaparate in "fotoshooting" se je začel! Ko smo poslikali kip z vseh možnih kotov, nas je vodička popeljala do vhoda v baziliko in v velikanski prostor smo vstopili v slogu - skozi velikanska vrata. Strop bazilike je ves v zlatu, velikanski stebri levo in desno, pred nami poslikana kupola - prav čudovito! Po temeljiti razlagi vodičke smo baziliko zapustili. Naš naslednji postanek je bil Vatikan - majhna državica z velikim katoliškim srcem.

Ko smo prispeli do trga pred baziliko Svetega Petra, smo imeli nekaj prostega časa za potikanje po trgu, nakupovanje ... Ob določeni uri smo bili vsi pripravljeni za nadaljnje ogled! Najprej smo morali premagati velikansko vrsto, ki nam je ovirala pot do vhoda v baziliko, kjer so nas varnostniki temeljito pregledali. Vstopili smo skozi ena izmed velikanskih vrat, ki za seboj čuvajo zaklade Svetega Petra.

Ponovno nas je čakal magičen prizor in ogromen prostor z zlatimi dodatki.

Pri mizi z informacijami smo dobili par slušalk, da smo vodičko bolje slišali. Po razlagi smo se odpravili na vrh kupole Svetega Petra.

Čakalo nas je 550 stopnic. Hvala bogu, da obstajajo dvigala! Ta čudovita iznajdba nam je prihranila nekaj dni življenja, saj nas je odpeljala 230 stopnic visoko, tako da nam je do vrha ostalo le 320 stopnic - mačji kašelji! Ampak se je hoja po ozkih, nagnjenih hodnikih splečala, saj smo z vrha videli celoten Vatikan!

Na trdnih tleh smo spet imeli nekaj časa za nakupe, nato smo nadaljevali pot do Angelskega gradu! Grad stoji le kak kilometer stran od bazilike Svetega Petra - grad je viden tudi na sliki. Odšli smo peš! Pred Angelskim gradom smo poslušali vodičkino razlago, nato smo spet imeli kakšne pol ure za nakupe, sladoled ...

Ob dogovorjenem času smo se na dogovorjenem mestu ponovno zbrali in peš zapustili Vatikan, saj nas je avtobus čakal v podzemni parkirni hiši. Ko smo prispeli v hotel, nismo imeli veliko časa, saj smo se morali hitro "zrihtati" in kot bi trenil - že smo bili pri večerji. Profesorji so nam v glavo vsilili policijsko uro - vse luči se ugasnejo ob 22.00! Seveda se kot nepridipravi tega nismo držali, raje smo se na vse pretege potrudili, da profesorji niso mogli zaspati. Ko smo se končno umirili, je bil že skoraj čas za zajtrk. Hitro spat!

3. dan

Po zajtrku smo se počasi odvlekli do avtobusa, ki nas je odpeljal do Koloseja. Nekaj dodatnih uric spanja nam ne bi škodilo. Pred Kolosejem nas je počakalo na stotine ljudi, seveda tudi lokalni prodajalci očal - "originalnih" znamk, da ne bo pomote.

Postavili smo se v vrsto, kjer se nam je pridružila italijanska vodička, ki nas je vodila po Koloseju. Podala nam je veliko zanimivosti, nekateri je niso ravno razumeli, zato je v slovenščino prevajala tudi naša vodička. Po končanem ogledu smo se prosto preganjali po Koloseju, kjer smo nekateri zapravili še malo denarja, ostali pa so šli na "nujne potrebe" in nas počakali zunaj.

Naša pot se je nadaljevala proti Panteonu - čudni zgradbi z luknjo v stropu. Tja smo prispeli že precej izmučeni, ampak se nam je morala neizmerno hitro dvignila ob pogledu na McDonalds! Kot trop pobeglih psov smo popadli "ubogo" zgradbo, ki je bila že prej nabito polna. Panteon smo si ogledali bolj na hitro, saj smo imeli še dva velika cilja - Fontana di Trevi ter Španske stopnice! Pripešačili smo do fontane.

Dolga pot. A vredna vsakega koraka. Neverjetni detajli na samem "vodnjaku", ki je napolnjen z ogromno količino vode. Vodička nam je rekla, da so včasih "za srečo" spili nekaj vode, sedaj pa ljudje v glavnem notri mečejo denar, kajti če bi pili tisto vodo, bi bili vse prej kot srečni. Ko se nam je povrnilo malo energije, smo bili pripravljene na Španske stopnice. Do tja smo marširali s pesmijo slovenske nogometne reprezentance.

Na Španskih stopnicah smo naredili skupinsko fotografijo, nato smo se peš odpravili do postaje podzemne železnice - Metroja. Tam nam je zadnje upe zbil znak ZAPRTO, saj so postajo prenavljali. Odpravili smo se do naslednje postaje. S podzemno smo se vozili dobrih 30 minut. Vsi smo bili že na koncu z močmi, ko smo ugledali avtobus. V hotelu smo po večerji proslavljali našo zadnjo noč v Rimu, saj je bil naslednji dan čas za odhod.

4. dan

Profesorji so nam pustili spati malo dlje - hvala bogu! Naš zadnji dan je potekal bolj mirno, saj smo si šli ogledat le še Villa d'Este v Tivoliju nad Rimom. V Tivoliju smo imeli veliko prostega časa za ogled vrtov, kavo ter za zapravljanje zadnjih denarcev.

Po končanem prostem času smo se zbrali na ulici, kjer smo počakali avtobus in tako se je končala naša ekskurzija v Rimu!

David Jarc, 1. L

Po poteh kulturne dediščine

V torek, 13. 4. 2010, smo imeli vsi dijaki 1. letnikov ekskurzijo. Izpred šole smo odšli ob 7.40. Pot nas je vodila po avtocesti do Primorske, natančneje v Vipavo, kjer smo si najprej ogledali Lanthierijev dvorec, potem pa se sprehodili še po ozkih vipavskih ulicah in odšli do cerkve.

Tam smo videli zanimive freske, obenem pa poslušali razlago naše vodičke. Nato smo odšli do vipavskega pokopališča, kjer smo videli več kot 4500 let stara egipčanska sarkofaga, ki ju je v Vipavo pripeljal Anton Plemeniti Lavrin (po rodu Vipavec). Naposled smo šli mimo galerije znanega slovenskega slikarja, Vena Piona, ki se je rodil, živel in umrl v Ajdovščini.

V turističnem centru smo si ogledali še kratek film o zanimivosti Vipave in pridelavi vipavskih vin, nato pa smo naredili krajši sprehod do izvira reke Vipave. Vodička nam je povedala, da ime reke izhaja iz besede "WIP", kar pomeni dolina. Reka Vipava je tudi edina reka v Evropi, ki izvira v obliki delte, in sicer v kar 9 rokavih. Po ogledu Vipave smo odšli nazaj na avtobuse in se odpeljali proti Ajdovščini. Tam smo si najprej ogledali obzidje Castre, nato pa šli še v Muzej Ajdovščina, kjer imajo zbirko fosilov ter arheološko zbirko.

Kmalu pa je napočil čas odhoda in tako smo se odpeljali nazaj proti šoli. Vrnili smo se okoli 15. ure. Kljub slabemu vremenu in mrazu smo se zabavali in veliko smejali, tako, da bo večini dijakov ekskurzija ostala v lepem spominu.

Tinkara Novak, 1. J

Ogled Ocean Orchids

19. 3. 2010 nas je pot peljala preko Panonske Slovenije v Dobrovnik, kjer smo si najprej ogledali proizvodnjo orhidej Ocean Orchids. Trenutno imajo rastlinjak s tremi hektari površine in vzgojijo približno 1.200.000 rastlin na leto. Na teden jih prodajo od 20-22 tisoč, od tega polovico v Slovenijo, ostalo pa v Italijo, na Nizozemsko ...

Sledil je ogled številnih zanimivih tropskih in subtropskih rastlin z vsega sveta v tropskem vrtu.

Videli smo lahko vse tiste uporabne tropske rastline, s katerimi se vsakodnevno srečujemo, a jih ne poznamo. To so: vanilija, bombaž, kava, poper, papaja, avokado in številne druge rastline. Tropski vrt je visok šest metrov ter se razteza na več kot 400 m². Skozenj je speljana krožna pot, ki omogoča, da vse rastline vidimo od blizu.

Po končanem ogledu v podjetju Ocean Orchids smo se odpravili še v bioplinarno Nemščak v Rakičan, kjer z dnevnim vnosom 240 ton snovi živalskega in rastlinskega izvora (svinjska gnojevka 70 %, koruzna silaža 20 % in 10 % ostali organski substrati) proizvajajo bioplin, ki se uporablja za proizvodnjo toplotne energije, s katero se ogrevajo objekti bioplinarne in farmskega kompleksa Prašičereje Nemščak, ter za proizvodnjo zelene električne energije, ki se prenaša v javno elektro omrežje.

Ana Prešeren, 2. N

PRAKTIČNO USPOSABLJANJE Z DELOM (PUD)

Od 8. 3. do 26. 3. se je naš razred odpravil na PUD v cvetličarne in vrtno centre. V cvetličarno Stanonik v Gorenji vasi sem vsak dan prihajala ob sedmi uri in začela z delom, največkrat s spodrezavanjem cvetja. Rada sem stregla strankam, vendar mi tudi drugega dela ni bilo težko narediti. Velikokrat sem zavijala sveče, zalivala lončnice in zunanje rastline, kljub temu pa mi čiščenje cvetličarne ni ušlo. Najraje sem dekorirala cvetje in lončnice ter izdelovala šopke. Zavijala sem tudi darila in najlepše je, ko stranka pohvali tvoje delo. Tako dobiš zaupanje vase in ti je delo še bolj v veselje. Na PUD-u sem se marsikaj naučila. Veliko mi pomeni, da mi sodelavki svetujeta in se z njima dobro razumem. Na tej praksi sem res uživala.

Tina Demšar, 3. E

Prakso sem opravljala v cvetličarni Emporia v Ljubljani, od 29. 3. do 16. 4. 2010. Moj mentor je bil Tomaž Smrtnik, lastnik cvetličarne. Opravljala sem različna dela, kot so na primer izdelovanje osnov za žalne aranžmaje, priprava cvetja in zelenja za izdelovanje šopkov, oskrba lončnic in rezanega cvetja, sajenje, zlaganje lončkov, pa tudi pometanje cvetličarne. Vsako delo, ki so mi ga dali, so mi zaposleni natančno opisali in pokazali, kako se opravi.

Na praksi so bili vsi zaposleni zelo zadovoljni z mano. Pokazali so mi veliko novih stvari in bili zelo žalostni, ko sem jim zadnji dan rekla, da moram nazaj v šolo.

Ana Car, 2. E

PROJEKTNO DELO

Velikonočna razstava v Dupljah

Letos smo dijaki 5. FD razreda pod mentorstvom Sabine Šegula pripravili razstavo v dupljanski graščini. Razstavili smo butarice in velikonočne aranžmaje malo drugače.

Poleg butaric in aranžmajev so obiskovalci lahko kupili tudi velikonočne voščilnice. Na razstavi je sodeloval tudi KTD Pod krivo jelko Duplje. Predstavili smo tudi projekta Festival pirhov 2010 in pilotni UNESCOV projekt Kozolci. Na festivalu pirhov so sodelovali malčki iz gorenjskih vrtcev, učenci osnovnih in srednjih šol. Razstava je bila odprta od 25.–30. marca 2010.

Jana Drešar, 5. FD

Novoletna in pomladna dekoracija lokala Avionček Brnik

Profesorica Sonja Jerič Štefe nam je predlagala, da bi za projektno nalogo dekorirale lokal Avionček na Brniku. Pri nalogi je bilo potrebno izdelati aranžmaje za polico, viseče aranžmaje, aranžma za točilni pult.

Podobne aranžmaje smo izdelovale že v šoli, pri praktičnem pouku, tako da smo znanja le še združile in dodale še malo domišljije.

Vsaka je dobila svojo nalogo, ki jo je sprejela in tudi vestno opravila.

Z lastnico lokala Polono Jerič smo se dogovorile za datum dekoriranja, kmalu zatem pa smo začele zbirati podatke in druge nasvete za dekoracijo lokala.

Novoletna dekoracija:

Pomladna dekoracija:

V skupini smo bile 3 delavne in pridne dijakinje: Nena Kavčič, Maja Božič in Mateja Rehberger. Z veseljem smo poprijele za delo, ki nas je zelo zanimalo, saj rade izdelujemo takšne aranžmaje. Z opravljeno projektno nalogo smo bile zelo zadovoljne.

Mateja Rehberger, 5. FD

ZAKLJUČNI IZPIT SLAŠČIČARJEV

Zaključni izpit bom opravljala od 21. do 24. 6. 2010. V teh treh dneh bom izdelala torto in še tri izdelke po svoji izbiri. Najprej bom naredila rolado, nato piškote, sledili ji bodo minjoni. Torta bo namenjena praznovanju Abrahama.

Torta

Naredila bom biskvit iz jajc, moke in sladkorja. Ko se bo biskvit ohladil, ga bom prerezala na dva enaka dela. Torto bom premazala s čokoladno kremo, ki jo bom naredila sama. Nato jo bom premazala še z masleno kremo in jo oblekla v zeleno tičino maso. Dekoracija bo prav tako z izdelki iz tičino mase in mase za pisanje.

Rolada

Spekla bom biskvit in počakala, da se ohladi. Nato ga bom napolnila s čokoladno kremo ter ga zvila v rolado. Dekorirala jo bom s smetano.

Piškoti

Naredila bom linško testo v obliki rožic, ga spekla in nato pustila, da se ohladi. Ohlajene piškote bom namakala v stopljeno čokolado. Nazadnje jih bom posula z mrvicami.

Minjoni

Spekla bom enak biskvit kot za rolado. Ko se bo spekel, bom modelčke za minjone postavila na biskvit. Pripravila bom lešnikovo kremo, ki jo bom nato vbrizgala v modelčke. Ko se bo vse ohladilo, jih bom dekorirala s čokolado.

Draženka Janjić, 3. IJ

Za zaključni izpit bom naredila torto, rolado, piškote in punč ježke.

Torta

Torta "Hello Kitty" bo za pet let staro punčko. Spekla bom biskvit ter ga napolnila s čokoladno kremo. Torto bom nato oblekla v tičino maso in na vrh postavila Hello Kitty figurico. Torto bom dekorirala z rožicami in srčki iz tičino mase.

Rolada

Spekla bom biskvit ter ga napolnila s čokoladno kremo. Biskvit bom zvila v rolado, ki jo bom premazala s čokolado in s tem pridobila izgled debela. Okoli nje bom nato posula čokoladne ježke.

Piškoti

Zamesila bom testo, ki ga bom razvaljala in z modelčki izrezala zajčke. Po pečenju jih bom dekorirala s čokolado in kokosovo moko.

Punč ježki

Za ježke bom potrebovala biskvit, rum, čokolado, marmelado in vanilijevo kremo. Ko bo masa narejena, bom iz nje naredila ježke. Na koncu jih bom oblila s čokolado in posula s kokosovo moko.

Barbara Žurej, 3. IJ

LITERARNI PRISPEVKI

BOLEČINA

Ko luna se spusti,
sonce znova zažari.
V mojem srcu si spet ti,
ti, ki edini zame si.

Veš, da ljubim te,
in to ni vse.
Pomeniš mi vse
in kar imam le tvoje je.

Dragi moj,
vse zate dala bi
in veš, da si želim,
da le moj bil bi.

Zaradi tebe ne spim,
zaradi tebe se ne učim
in ko pravi čas je,
spomnim se spet nase.

Daješ mi upanje
in vem, da lažno je.
Čeprav pomeniš mi vse,
ta duša moja je.

Mene prizadene,
ker trpinčiš me.
Mene ubija,
ko odbijaš me.

A zdaj je pravi čas,
da postanem pravi jaz.
Da stvari prebolim
in da znova zaživim.

Da, da.
Sedaj bo tako.
Da, da.
In vem, da bo težko.

In vem,
nič ni lahko.
In vem,
uspelo mi bo.

Ljubezen sama
bolečina je.
In brez nje
življenje lažje je.

Ana

PRIJATELJSTVO

Prijateljstvo je vez,
ki trdna je zelo,
a hitro spoznaš,
da konec ga je lahko.

Prijatelje lahko dobiš,
ampak jih lahko tudi
hitro izgubiš.

Prijatelji so kot sonce,
ki sije ti v sreči in nesreči.
Zato prijatelji dragoceni so ljudje.

Ko nesreča te zadane,
prijatelj pravi te objame.
Skupaj s tabo skozi ovire gre,
ne glede na to, kaj se mu zgode.

KB

MED DVEMA OGNJEMA

Razpet sem med dvema osebama,
ki različni sta zelo,
ena dobra je zelo,
druga slaba je zelo.

Sedaj odločam se med njima,
katero bolje bi bilo imeti,
saj ena grda je zelo,
druga lepa je zelo.

Jaz ne morem nobene imeti,
saj med dvema ognjema
ne morem živeti.

KB

DOMOVINA

O domovina, o domovina,
prekrasna v svoji si lepoti,
kot vrtnica na trati si.

Ko v soncu zažariš,
kot kraljica se mi zdiš.
Ko pogledam proti nebu,
vidim žarek v očeh.

Danes domovina kruta je zelo,
zdaj slišijo se streli,
in krešejo se jekla,
ki uničujejo domovinska srca.

KB

AVTO

Zamenjal si kočije,
prastare razvaline,
ko po cesti ti drviš,
pravi frajer se mi zdiš.

A ko počí pločevina,
konec vožnje je zares.
Zdaj vleka čaka ga,
da na smetišče vleče ga.

KB

PREBLISKI

Pri urah slovenščine so se iskrile misli ...

Biti srečen pomeni uresničevati svoje sanje.

Vsako srce ima svojega junaka.

Knjiga se ne hvali s svojimi platnicami, čeprav v sebi skriva ogromno bogastvo.

Glava brez idej je nekoristna, prav tako kot pero brez črnila.

Življenje je glasba za tiste, ki imajo ušesa, da slišijo. Matjaž

Solza - navaden spoj vodika, kisika in malo soli, pa vendar v njej nekaj drhti, pa vendar v njej nekaj boli. Tjaša

Če hočes biti moder človek, ne čakaj, da se nekaj spremeni, pojdi in spremeni!

Trdo delaj in delaj le to, kar rad delaš in delo se bo delalo samo. Petra

Novi prijatelji so kot najdena skrinja zaklada. Ko ga dobiš, ne veš, kaj je 'znotraj', vendar pričakuješ najboljše. Luka

Življenje je kot škatla. Z leti jo napolniš z modrostjo. Nina

Ko roža zapre svoj cvet, je, kot da bi srce zaprlo ljubezen vase. Klavdija

Pravi prijatelji so ti vedno zvesti, v dobrem in slabem. Urban

Življenje si lahko predstavljamo kot ogenj in vodo: delujeta kot dve nasprotni sili, ki morata biti v ravnovesju. Če bi imeli preveč ognja, bi nam voda izhlapela, če pa bi imeli preveč vode, bi nam ugasnil ogenj. Mateja

Življenje mi pomeni svobodo, v kateri uživam, se zabavam, potujem, se družim s prijatelji in družino. Klavdija

Življenje je polno čudežev, kot so modro nebo, sončni žarki, otroške oči. Uživamo lahko že v dihanju - jaz v njem uživam vsak dan. Mnogi pa začnejo ceniti pomen dihanja šele, ko dobijo astmo ali imajo zamašen nos. Gregor

Življenje brez prijateljev zame ne obstaja. Ko sem v družbi prijateljev, zaživim in se počutim zelo dobro. Takrat odmislim vse svoje težave in skrbi. Nik

Čudno je, kako malo je treba, da smo srečni. In še bolj je čudno, kolikokrat nam manjka prav to malo. Anže

Edini vrlini, h katerima težim in stremim, sta resnica in nenasilje. Jure

Če misliš, da zmoreš, zmoreš; če misliš, da ne, imaš prav. Ajda

Ljubi, ne čakaj, da ljubljen boš sam, nihče ti
braniti ne more; ljubi, kjer tema je, delal boš
dan, lahko boš premikal gore.

Nika

Kdor nima cilja, ga ne more zgrešiti.

Jernej

Če ne morete preplezati zidu, najdete vrata.

Sanja

Ljudi ne moti tisto, kar se dogaja; moti jih tisto,
kar si o dogajanju mislijo. Luka

Človek je tisto, kar v srcu misli.

Timotej

Kadar si nečesa res želiš, stremi vse stvarstvo
k temu, da bi se ti sanje uresničile.

Mateja in Anita

Širiti ljubezen, truditi se po svojih močeh in
imeti pozitivne misli, to je življenje.

Julija

Človek ima v sebi moč, da uresniči vsako svojo
željo.

Saša

Brati in ne razumeti, je kakor loviti in ničesar
ujeti.

Neža

Besede so eno, dejanja pa drugo.

Jaka

Človek brez cilja je kot čoln brez vesel.

Gašper

Vse življenje se boš grel na ognju svoje
mladosti.

Tadeja

Izkoristi dan, ne zanašaj se na jutrišnjega.

Jernej

IZ ŽIVLJENJA MESTNEGA DREVEŠA

Zdravo! Moje ime je Zdenka. In, verjemite ali
ne, sem drevo. Pa ne navadno drevo, ampak
čisto prava lipa. No, pa naj vam povem svojo
življenjsko zgodbo:

Ko sem bila še čisto majhno drevesce,
pravzaprav še sadika, so me neki možje
pripeljali v mesto in me zasadili na majhno
zeleno trato ob cesti. Bila sem še mlada
in mestno življenje se mi je zdelo izjemno
zanimivo. Tako sem rasla in rasla in s tem so
rasle tudi moje veje. Mogoče je bil prav to
razlog, da sem se preveč razrasla, in neke-
ga dne je prišel možički, ki ni izgledal preveč
prijazno, še posebej takrat ne, ko je privlekel
lestev in škarje, ter se lotil mojih lepih, močnih
vej. Po nekaj urah je končal in odšel. Mojih lepih
vej ni bilo več.

Naslednji šok sem doživela čez nekaj let, ko so
meščani ugotovili, da je asfalt na moji ulici že
star in ga je potrebno zamenjati. Prišlo je nekaj
glasnih strojev in ljudi. Vse se je treslo ter br-
nelo in dolgo niso odnehali.

Končno je bilo konec, a ne za dolgo. Kmalu so prišli spet novi stroji in ljudje. In tokrat čisto do mene. Le obupano sem lahko opazovala, kako so prekopavali zemljo okoli mojih korenin, in še preden sem se zavedla, okoli mene ni bilo več trave in rož. Le še puste sive ploščice.

Postajala sem vedno starejša. Pozimi so okoli mene posipali pesek. Nihče se mi zmenil za ubogo golo drevo, ki je samevalo sredi ulice.

Prestala sem še mnogo drugih nevšečnosti. Kako bi bilo všeč vam, če bi v vas zabijali žeblje le zato, da bi našli nekega psa, ki je na drugi strani ulice ovohaval starejše gospe? Kot da bi bila povsem nevidno in nepomembno drevo. Opazil me je edino še deček iz sosednje hiše, ki je vsako jesen pometal moje listje in se zraven jezil, ker mi je odpadlo.

Tako je bilo moje življenje. In zdaj prihaja nek moški in natančno poznam njegov namen. Vem, da me bodo posekali, kajti včeraj se je nekaj mož o tem pogovarjalo prav tu, pred menoj. Ne bo me več, ostale bodo le še moje korenine in bledi spomini na lipovo drevo.

Vesna

Tečem skozi gozd. Vedno hitreje in hitreje tečem. Zelo uživam, ko mi veter žvižga okrog ušes, božanski občutek je, ko se veter zapleta v mojo gosto dlako, ki me varuje pred mrazom. Res uživam v teku. Vendar ne danes. Z bratom beživa pred streli, ki kot nevihta letijo proti nama. Na delu je lovec na črno, ki bi iz naju rad naredil preprogo.

Vse bliže in bliže je, streli se odbijajo od dreves, mimo katerih hitiva. Pojenjujejo mi moči, ne bom več mogel dolgo teči, čutim, da postajam utrujen. In nato strel. Strel drugačnega zvoka kot ostali. Obstal sem kot vkopan, moj brat je ranjen. Stekel sem k njemu, hotel sem mu pomagati. Videl sem njegove žalostne oči, rotil me je naj mu pomagam. Vendar je bilo prepozno, glavo je naslonil na hladno zemljo in za vedno zaspal. Obstal sem, nisem se mogel ganiti, nisem mogel razumeti, da ga ni več. Smrček sem naslonil nanj, topel je bil, zdelo se je, da samo spi, hotel sem ga zbuditi, vendar se ni ganil.

Iz omamnosti me je zbudil strel, lovec se je približeval, dobil je svojo preprogo. Moral sem steči naprej in brata pustiti za seboj.

Uspel sem pobegniti in se skriti v grmovje, kjer me lovec ni mogel dobiti. Lahko sem se prepustil žalosti ob izgubi dragega brata in v miru sem zaspal. Tek me je zelo utrudil.

Sem sibirski tiger, največja žival iz družine mačk. Zelo redka in ogrožena podvrsta tigr. Danes živimo samo še na tretjini Sibirije. Moj kožuh je svetlejšje barve, kot pri navadnemu tigru, in ima temne proge.

Samci tehtamo 320 kg in merimo 230 cm, čemur prištejemo še več kot 1 m dolg rep. Samice pa tehtajo 160 kg.

Ko plenimo, uporabljamo svojo težo in moč, da spravimo žrtev iz ravnotežja. Žrtev ugriznemo v vrat, zlomimo ji vretenca ali pa pregriznemo

arterijo. Nato pa se do sitega najemo. Obožujem akcijo, zato se zelo rad odpravim na kakšen lov, je pa res, da smo tigri zelo slabi plenilci, uspe nam le eno od desetih plenjenj.

Na noč lahko pojemo 40 kg mesa in ker med obroki veliko prehodimo, morajo biti obroki zelo veliki, da imamo dovolj energije za pot. Vendar, da ne boste mislili, da smo zaradi tega debeli, nikaikor, saj vse sproti "pokurimo" in tako ohranjamo linijo. Prehranjujemo se z divjimi prašiči, jelenjadjo, losi, risi, medvedi, zajci ... ti so še posebno slastni, škoda le, ker so tako majhni, da nas ne nasitijo. Če pa nimamo izbire, pojemo tudi ribe. Po obrokih postanemo zelo žejni, zato se moramo napiti vode in nato gremo počivat, da se vse skupaj malo poleže, saj nihče ne mara takoj po tem, ko se je najedel, telovadit.

Ljudje se nas predvsem bojijo, ker nočejo pristati na našem jedilniku. A naj vas pomirim, da samo trije tigri od 1000 jedo ljudi. Torej se nimate česa bati. Parimo se samo dva dni. Samica pa je breja od 95 do 112 dni. Naenkrat povrže 3 do največ 7 mladičev, ki jih doji od 5 do 6 mesecev, vendar ostanejo pri materah do spolne zrelosti. Mladički šele po dveh tednih odprejo

oči ter jim začnejo rasti zobje. Spolno smo zreli, ko dopolnimo 3 do 5 let.

Zbudil me je strel. Ne vem, kako dolgo sem spal, vendar moči so se mi povrnile. Steči sem moral do sestre ter jo opozoriti na nevarnost. Njo in mladičke moram spraviti na varno.

Tekel sem in tekel, kar so me nesle tace. Pred lovci sem prišel do votline, ki je bila naš dom. Sestra je bila pripravljena, da se brani, mati ima nagon zaščititi svoje mladiče, pa čeprav pri tem tvega svoje življenje, bežati ni mogla z obema mladičema. Enega sem prijel jaz in skupaj sva zbežala skozi gozd. S tovorom sva bila počasnejša in lažji plen za lovca.

Ponovno naju je dohitel, strelji so nama žvižgali okrog ušes, vendar sva se jim uspešno izogibala. Tekla sva in tekla, ven iz gozda.

V naglici nisem opazil trnovega grmička ter se zapletel vanj. Ranil sem se v tacco in nisem mogel več bežati, sestra pa ni hotela oditi brez mene, vedela je, da ne bo prišla daleč, pojenjale so ji moči. Mislil sem, da je po nas.

Nisem pa vedel, da še obstajajo dobri ljudje na tem planetu. V brezizhodnem položaju je prišel mož, ki se je postavil na našo stran. Poskrbel je, da so lovca zaprli za zapahe. Midva s sestro in mladičkoma pa smo za nekaj časa ostali pri prijaznem gospodu, ki je zelo lepo skrbel za nas, celo tacco mi je oskrbel.

Kasneje so nas premestili v živalski vrt, kjer se imamo prav lepo in smo srečni, da se nam ni potrebno boriti za življenje. Sicer pogrešamo svobodo, vendar je bolje, da smo na varnem in lahko v miru živimo.

Mirjam

LITERARNI NATEČAJI

POMLADNI DAN V EVROPI 2010

V okviru projekta "Pomladni dan v Evropi 2010" so dijaki sodelovali v literarnem natečaju. Letos so pisali oblikovne pesmi o vrednotah.

Mentorica: Bernarda Božnar

- Ne obupaj, tudi zate nekje sije zvezda. Najdi jo! ...
- Mnogokrat se spotaknemo v življenju.
- Mnogokrat nam po licih tečejo grenke solze.
- Vsak se rodi z razlogom, ki ga odkrijemo, ko najdemo samega sebe.
- Za vsakega na nebu sije zvezda, le najti jo moramo.
- Vsakemu je podarjen sončni žarek, le začutiti ga moramo.
- Pot do tega je težka, obdana s trnji, ob katere se velikokrat spotaknemo in opraskamo.
- A ta pot nas dela iz dneva v dan močnejše.
- Veliko je ljudi, ki obupajo, ko se zapletejo v trnje in se ne trudijo odplesti.
- Vztrajaj in upaj, saj te na koncu poti čaka lepa travnata jasa.
- Ko boš pogledal nazaj, boš ponosen nase.
- Na tvojih licih bo večni nasmeh.
- Tvoj trud bo poplačan.
- Trenutek, ko se ti izpolnijo sanje je nepopisno.
- In vse tvoje solze bodo poplačane.

NATURA 2000 V DOMAČEM OKOLJU

Tako kot že kar nekaj let zapored je bil tudi letos razpisan literarni natečaj slovenskih srednjih ekošol z naslovom "Natura 2000 v domačem okolju". Pisci naj bi o tej temi razmišljali in svoje videnje ter občutke izrazili v obliki eseja.

Mentorici: Marija Jerše in Marcela Koren

Mirjam je v kategoriji srednjih poklicnih šol že drugo leto zapored osvojila 1. mesto.

ČESTITAMO!

Lepi čevljec

Prebudili so me vroči sončni žarki in v meni se je takoj prebudila želja, da bi odšel v naravo fotografirat rastline. Nad idejo je bila navdušena tudi moja sestra in tako sva se s fotoaparatom odpravila ven.

Pot naju je vodila ob reki, kjer je bilo polno lepega cvetja, ki sem ga z veseljem slikal, sestrica pa je napravila lep šopek. Kmalu sva ob poti zagledala

skupinico otrok, ki so metali kamenčke v vodo in nabirali cvetlice. V roki ene izmed deklic, sem zagledal prav poseben cvet, kakršnega še nisem videl. Cvet je bil rumene barve in je bil podoben čveljcu, meril je 3 do 4 cm. Čveljci so obdajali štirje rdečerjavi pergonovi listi, ki so bili ozki in dolgi, svetlo zelene barve.

Deklico sem vprašal, kje je utrjala cvet. Dejala je, da je rasel malo višje ob reki, vendar da ni nobenega več, ker jih je bilo zelo malo in so vse potrgali.

To se mi ni zdelo najbolj lepo, takšno lepoto bi morali pustiti v naravi, kjer raste, saj je tam najlepša.

Deklico sem prosil, če lahko fotografiram odtrgani cvet, nato pa sem sliko pokazal svojemu prijatelju botaniku.

Takoj, ko sem mu pokazal fotografijo, je vedel, za katero rožo gre. "To je lepi čveljci," je rekel, "ali po naše Marijini šolnčki. Je naša največja orhideja in spada v družino kukavic. V Sloveniji je to zavarovana rastlina. Raste v svetlih listnatih in iglastih gozdovih na apnenčastih tleh, predvsem v Alpah ali na Gorjancih. Nižje zacveti že v maju, višje pa v juliju. Njena posebnost je, da so medena usta (čveljci) neke vrste past za žuželke. Žuželka se lahko iz pasti reši le po točno določeni poti, ki omogoči oprашitev cveta.

Drugih izhodov ni, ker se žuželka ne more premikati po oljnatih, gladkih notranjih stenah. Zanimivo pa je, da cvetlica za vabo ne nudi nobenih hranil.

Lepi čveljci je bil v preteklosti zaradi trganja močno ogrožen, zato je bil leta 1922 zavarovan. Danes pa ga ogroža spremenjen način gospodarjenja z gozdovi in posegi v naravo na območju rastišč."

Bil sem vesel, da so znanstveniki že razmišljali o zaščiti te rastline, vendar se mi ni zdelo dovolj, da je samo zavarovana, ker marsikdo tega ne ve ali pa mu je tako zelo všeč, da jo utrga kljub prepovedi.

Dobil sem idejo, da bi rastlino lahko razmnožili in jo vzgajali v rastlinjakih, kjer bi seveda poskrbeli za naravne pogoje.

Prijatelju sem povedal o ideji, zdelo se mu je odlična in dejal je, da lahko poskusiva in jo nato prodava v bližnji botanični vrt, kjer bodo vedeli, kako poskrbeti zanjo.

Torej sem se ponovno odpravil po poti, kjer sem cvetico prvič srečal, sledi trganja so bile še vidne. Izkopal sem korenino in jo odnesel prijatelju. Ko je cvetlica ponovno zacvetela, sva jo oprášila z umetno muho, ki je bila že prej naprašena, torej je imela primerna semena že na sebi.

Uspelo nama je, po dolgem času so nama zrasle nove rastline in nekaj sva jih res prodala v botanični vrt. Bili so veseli, da imajo nove primerke rastlin in bila sva pohvaljena.

Tudi sam sem bil vesel, da sem pomagal ohraniti vrsto tako lepe rastline.

Mirjam Carli, 3. E

Ohranjanje narave

Družinski sprehodi, jahanje in hoja v hribe. Zakaj smo te čudovite dejavnosti zamenjali za vožnjo z motorjem, avtomobilom in letalom? Zakaj namesto svežega zraka zaužijemo kup izpušnih plinov? Zakaj namesto kolesa vzamemo motor?

Zdi se mi, da smo svet razdelili na dva dela. Prvi svet polnijo s svetlobo, z novim upanjem, da svet še ni na koncu propada, drugi pa na svet rišejo črne packe izpušnih plinov, ki ga vodijo v pogubo. Kaj je lepšega kot dolg sprehod s prijateljem, počitek v mehki travi, opazovanje rastlin, rahel veter, ki te ohladi in žuboreči potoček, ki te odžaja in napolni z novo energijo? Taka popotovanja niso več pogosta. Zdaj se namesto mirnega sprehoda usedemo v avto in hitro odbrzimo naprej. Ko nam je vroče, prižgemo klimo, če smo žejni, vodo kupimo v trgovini. Sploh nam ne pride več na misel, da bi vodo zajeli iz studenca. Po eni strani je to tudi prav, saj je že kar velika verjetnost, da bi nam zaužita voda zaradi onesnaženosti povzročila težave. Tukaj pa nastane problem. Za to ne moremo kriviti nikogar drugega razen samega sebe. Vendar smo sami krivi, če smo se znašli v taki situaciji. Ne moremo vse krivde prevaliti le na tovarne, saj nam le-te nudijo delo, ne moremo obtoževati javnosti, saj nas venomer opozarja o onesnaženosti okolja in majhnem deležu pitne vode. Vendar nas to ne gane. Šele, ko bomo enkrat tako močno uničili naravo, da bomo travnike spremenili v betonsko džunglo, takrat, ko naši otroci ne bodo vedeli, kakšne barve je trava, takrat se bomo zamislili. Zakaj nismo mogli ohraniti narave take, kot nam je bila ponujena. Šele takrat, ko ne bomo več potrebovali pip, saj iz njih ne bo pritekla čista voda, ampak umazanija. Ali pa iz pip ne bo priteklo nič. Takrat nam bo postalo žal, da nismo ločevali odpadkov. Voda je eden izmed velikih proble-

mov, ki postaja vedno bolj pereč. Vodo smo vzeli naravi in jo ustekleničili ter postavili na police v trgovine. Tega ne bi smeli storiti, saj smo naravi vzeli, kar ji že od nekdaj pripada. Narava nam je vodo ponudila, mi pa smo z njo grdo ravnali, jo onesnažili in z njo ravnali potratno. Vendar še ni prepozno.

Pokrajina, v kateri živimo, je ponekod še lepo ohranjena. Tu najdemo rastline, ki so drugod že izumrle. Ko prideš v visokogorje, imaš občutek, da si se odcepil od sveta. Navda te tak mir, blaženost in občutek neokrnjene narave. Ta občutek ti da moč, novo energijo, upanje, da še ni prepozno, da se naravo še da rešiti. Ločevanje odpadkov, očiščevalne akcije, zapiranje vode, manjša uporaba avtomobilov in veselje do življenja. Ni tako težko, le malo se moramo potruditi, da se bomo čez nekaj let lahko pohvalili, da je Slovenija tudi zaradi nas postala nekoliko lepša.

Ohranjanje narave se mi zdi pomembno, kajti brez gozda ni papirja in pohištva, brez rastlin ni kisika, brez vode ni življenja. Narava nam je toliko ponudila. Vračajmo ji nazaj. Vzemimo ji in ji vrnimo. Ravnajmo vzajemno. Mi zanjo, ona za nas.

Aleša Žerovnik, 1. L

Natura 2000

V Sloveniji je po današnjih raziskavah vedno več ogroženih vrst, kar 342 vrst semenk in praprotnic in 2000 živalskih vrst. Cilj Nature 2000 je ohranjanje biotske raznovrstnosti in varovanje narave. Zavarovali so vse vrste, še posebej tiste, ki so na Rdečem seznamu, kar pomeni, da tem vrstam grozi izumrtje, ali pa so že izumrle. Veliki varnostni ukrepi niso potrebni le po Evropi, ampak po vsem svetu. Obseg mokrišč se je skrčil za okoli 60 %. Izumrlo je že 64 vrst endemičnih rastlin, 45% vrst metuljev, ogroženih je 38 % vseh ptic. Evropa je priča izumiranju vrst, za katere se je v direktivi zavzela, da jih bo VAROVALA! Človeštvo se postopoma približuje zgornjim mejam nosilnosti planeta. Na začetku 20. stoletja je na Zemlji živelo 1,6 milijarde ljudi, danes pa nas je že skoraj 7 milijard. Torej se je v zadnjih sto letih število prebivalcev povečalo za skoraj štirikrat. Poraba fosilnih goriv se je povečala za kar petnajstkrat. Človeštvo je vsotopilo v novo obdobje, kjer smo ljudje gonilna sila sprememb in bi bilo dobro določiti kritične meje za varnost naših prihodnjih generacij. Res je, da človek vedno bolj izkorišča obnovljive vire energije, ampak kritična je izguba biotske pestrosti. Veliki problemi so v Evropi tudi svetlobno onesnaževanje, zastrupljanje okolja, neprimerni kraji za smetišča, ki uničijo habitat mnogim bitjem v gozdu. Velik onesnaževalec je kmetijstvo, predvsem zaradi gnojenja zemlje z gnojili in strupi za večjo in boljšo rast rastlin, kar močno onesnažuje predvsem podtalnico. Po Kjotskem protokolu se je nekoliko zmanjšal vsaj izpust CO₂ v ozračje, a temperatura ozračja se še vedno povečuje, ker CO₂ absorbira mnogo več sončne energije in povzroča, da se sončna energija ne odbija v vesolje, temveč ostane v atmosferi, kar posebej ogroža tiste vrste, ki so navajene na stalno hladne ali stalno tople

temperature, na primer korale v morju, ki so prilagojene na stalno temperaturo 28°C. V kolikor bo temperatura še vedno naraščala, jim grozi izumrtje, enako velja tudi za vse druge vrste, ki si najdejo dom in zavetje v koralah.

Huda napaka je tudi vnašanje tujih vrst v habitate, kajti ko se neka vrsta preveč namnoži, jo težko odstranimo. Preštevilnost populacij rastlinojedih živali (posebno srnjad in jelenjad) ogroža naravno obnavljanje gozdov.

Če ne bomo ukrepali, se bo življenje na Zemlji tako spremenilo, da na njej ne bo več možno živeti. Zaradi globalnega segrevanja vedno več rastlinskih in živalskih vrst nima pogojev za življenje, človek pa s svojimi posegi še dodatno zmanjšuje njihov življenjski prostor. Vsako leto je tudi več naravnih nesreč zaradi visokih koncentracij ogljikovega dioksida, dušika, spreminjanja vodnih tokov, radioaktivnih snovi, plastike in zakisljevanja oceanov. Vse to pa še dodatno vpliva na zmanjšanje biotske raznolikosti. Zaradi milejših in krajših zim narašča število žuželk, ki otežujejo življenje ljudi, v kmetijstvu pa zaradi tega porabijo več škropiv, s tem pa uničujejo pitno vodo. Zmanjšuje se obseg ledenikov.

To je začarani krog, iz katerega človeštvo ne vidi izhoda, ampak rešitev je. Vsak problem je rešljiv, ker drugače ne bi bil problem. Na srečo je naš planet dinamičen in prilagodljiv, a hkrati kompleksen, pogosto zelo ranljiv na hitre, nenadne spremembe. Tako, kot mi ljudje ...

Jernej Rejc, 1. L

OBŠOLSKE DEJAVNOSTI

IZMENJAVA DIJAKOV - OBISK CVETLIČARK 2. LETNIKA V CELJU

3. 5. 2010 smo štiri dijakinje odšle na izmenjavo dijakov na Šolo za hortikulturo in vizualne umetnosti v Celju.

Prvi dan po počitnicah, ko so vsi odšli v šolo, smo Maša Grilc, Mateja Potrbin, Ana Car in jaz "spakirale" kovčke in ob 8^h zjutraj nas je z avtom pobrala profesorica in že smo začele našo zanimivo pustolovščino. Že med vožnjo po avtocesti smo se imele prav super. Ko smo po približno dveurni vožnji prispeli do šole, so naši obrazi postali presenečeni. Prišli smo pred stavbo, ki je bila zelo slikovito pobarvana in videti je bilo, kot da smo prišle v vrtec. V šoli nas je lepo sprejela knjižničarka Beti, ki nas je kasneje vodila po šoli. Malo smo posedele v knjižnici, nato pa že odšle v razred 2. CV, kjer so nas vsi presenetljivo lepo sprejeli. Bile smo še nekoliko zadržane, ker nismo vedele, kako se vesti, zato je ena izmed celjskih dijakinj rekla, da smo zelo tihe in nekomunikativne.

Ko je bilo pouka konec, smo s knjižničarko odšle v dijaški dom, kjer nam je vratarica razdelila ključe, pokazala jedilnico in kopalnico s stranišči. Počasi smo se "razkometile" v sobah in odšle na kosilo. Vsako popoldne smo preživele drugače: v kinu, na sprehodih po Celju ali pa smo doma kartale. Bilo je zabavno.

Zjutraj smo vstale in odšle peš v šolo. Hodile smo kar 25 minut. Imeli smo prakso, kjer smo ustvarjali z zelenjem in s cvetjem. Končni izdelki nam niso kaj prida uspeli, ampak bilo je zabavno videti potek njihovega pouka. Ostala sta samo še dva dneva. Bila sta najboljša v celem tednu. Pouk, poln smeha, klepetanja, razgrajanja in seveda poslušanja, je zelo hitro minil.

Naučile smo se veliko novega, se neizmerno zabavale s 14 cvetličarkami in 8 vrtnarji, se naučile njihovih prav posebnih besed "tota je fejst" in "ješprin", po naše "ješpr'n", nekje globoko v sebi pa smo pogrešale naš, seveda najboljši, BC Naklo.

Imamo pa še eno željo. Drugo leto jih želimo gostiti mi. Slavni 2. CV, ki jih vse že zelo pogrešamo.

Eva Horvat, 2. E

OBISK POLJSKEGA MESTA NAKŁO OB 10-LETNICI SODELOVANJA Z OBČINO NAKŁO

Ko smo prišli na Poljsko, smo se najprej ustavili pri veterinarju. Postregel nas je z odlično hrano in nam nato razkazal svojo veterinarsko ambulanto. Nato smo se odpravili do hotela in takoj naprej odšli do ekonomske gimnazije. Tudi tam so nas postregli, mi pa smo jim zaigrali na harmonike.

Naslednje jutro so nas odpeljali na občino. Župan večmestnih občin nas je postregel, nam razkazal hišo in povedal, kaj nameravajo zgraditi v naslednjih letih. Zatem smo odšli do srednje veterinarske šole. Ogledali smo si jo in pred odhodom posadili drevo prijateljstva. Popoldne smo se odpravili v cerkev in potem na sejo, ki je trajala dolge tri ure. Se je kar splačalo, saj smo na koncu dobili kos odlične torte. Šli smo tudi na ogled mesta. Ogledali smo si Kopernikovo hišo, na koncu pa smo si z malo zamude privoščili ogled viteških iger. Tam smo nastopili v narodnih nošah s harmoniko. Ljudje so bili navdušeni nad nami. Zelo dobro smo se počutili, ko so nas vsi hvalili, kako dobro igramo. Zelo sem uživala in izvedela veliko novih stvari. Njihova kultura se razlikuje od naše. Ko se rokujejo, sploh ne pogledajo v oči. Pokrajina pri njih ni tako čista kot pri nas, postelje v hotelu so udobne, hrana je dobra in se tudi razlikuje od naše, predvsem solata, saj je ne solijo, ampak sladkajo. Na Poljskem so zelo prijazni ljudje, vse storijo, da se obiskovalci dobro počutijo. Zahvaljujem se vsem, ki so mi omogočili obisk poljskega mesta Nakło.

Maja Bobnar, 1. N

TEKMOVANJA

UTRINKI S TEKMOVANJA SEJEM FLORA 2010

Na 11. mednarodnem tekmovanju bodočih vrtnarjev in cvetličarjev v Celju je iz naše šole letos sodelovalo 8 dijakov. V vrtnarskem tekmovanju so nastopili: Tilen Soklič, Miha Vovk, Jana Kepic in Klemen Stanonik. Miha Vovk je pod mentorstvom Toma Romška dosegel 3. mesto v kategoriji Ureditev balkona in terase,

Tilen Soklič 5. mesto v isti kategoriji pod mentorstvom Toma Romška,

na temo notranji nasadek "Velika noč" je Jana Kepic pod mentorstvom Nataše Šink dosegla 4. mesto, Klemen Stanonik pa pod mentorstvom Marije Smole 5. mesto.

V cvetličarski stroki so tekmovali Lucija Pollak, Matevž Globočnik, Kimy Beguš Kutin in Helena Zabret. Kimy je dosegel 2. mesto v kategoriji poročni in naprsni šopek, Helena pa 2. mesto v kategoriji Svečana namizna dekoracija, obema je bila mentorica Sabina Šegula.

Matevž Globočnik je izdelal svečano namizno dekoracijo pod mentorstvom Majde Kolenc Artiček in dosegel 5. mesto, Lucija Pollak pa poročni in naprsni šopek pod mentorstvom Nataše Kristanc in dosegla 7. mesto.

Nataša Kristanc, prof.

MATEMATIČNO TEKMOVANJE

Vsako leto sočasno 30 držav rešuje naloge na tekmovanju Evropski matematični kenguru, med njimi tudi Slovenija. Letos je bilo tekmovanje 18. marca, ob 13. uri. Tekmovanja sem se udeležila prvič. Test je bil sestavljen iz A nalog, ki so bile malo lažje in B nalog, ki naj bi bile malo težje. Te naloge so temeljile na logiki. Tisti, ki smo dosegli dovolj dobre rezultate, smo se uvrstili na regijsko tekmovanje v matematiki, ki je bilo 31. marca na Srednji gostinsko turistični šoli v Radovljici. Tekmovanje se je pričelo ob 15. uri. Tudi tukaj so bile naloge iz A in B dela, le da so bile nekoliko težje. Na matematičnem tekmovanju sem dosegla bronasto priznanje.

Tea Vrhunc, 3. E

TEKMOVANJE SREDNJIH ŠOL NA ROGLI

18. marca 2010 smo se srednje šole iz vse Slovenije odpravile na tekmovanje v smučanju in deskanju na Roglo. Iz naše šole nas je bilo 7 dijakov, trije smo tekmovali v deskanju, štirje pa v smučanju. Ko smo prispeli na Roglo, so nam povedali, da najprej tekmujejo smučarji, nato šele deskarji. Dobili smo štartne številke. Ko smo se oblekli v smučarsko opremo, smo vzeli vsak svoje smuči ali desko, nato pa smo deskarji lahko do enajstih prosto deskali, saj smo šele takrat nastopili. Vsi skupaj smo tekmovali na isti progi, le "količke", so nam zamenjali. Naši rezultati so bili zelo dobri, če upoštevamo konkurenco. Pri deskarjih je bil najboljši rezultat 20. mesto, pri smučarjih pa tudi tam nekje. Ker nekateri še nismo zaključni letniki, smo se odločili, da se bomo prihodnje leto znova potegovali za najboljše rezultate! Na tekmovanju smo se imeli zelo super, spoznali pa smo tudi nekaj novih prijateljev.

Maša Grilc, 2. E

PREBRALI SMO ... ... STE VI ŽE?

Julie Garwood
DIVJA PRINCESA

Knjiga Divja princesa je zgodovinski ljubezenski roman, ker govori o življenju plemena Dakota oz. o Christini, mladi deklici, ki ji je umrla mama. K sebi jo vzame Divja češnja, ker ji je Christina mati rešila sina. Deklico v plemenu Dakota težko sprejmejo, ker je belka. Ko postane Christina polnoletna, odide v London živeti k svoji teti. V knjigi je opisano njeno življenje v Londonu, kjer se zaljubi v mladeniča Lyona.

Knjiga mi je bila zelo všeč, ker rada berem romantične zgodbe. Zgodba je prepletana, zato me je popolnoma prevzela. Knjigo priporočam vsem, ki radi prebirate romantične ljubezenske zgodbe. Ob branju pričnem sanjariti in si tudi želim, da bi nekoč imela osebo, ki bi me imela rada, ne glede na to, kakšna sem.

Katarina Nastran, 2. B

Lemony Snicket
ZAPOREDJE
NESREČNIH PRIGOD

Družinski roman pripoveduje o treh sirotah, ki hrepenijo po življenju s starši. Namesto tega jih na vsakem koraku spremlja nesreča.

Violeta, Klaus in Sunny so bili otroci iz nesrečne družine. Živeli so s starši v središču mesteca in vsi so jih imeli radi. Vse je bilo lepo do nekega nesrečnega dne, ko sta v požaru umrla starša. Sirote zapustijo svoj dom in se preselijo k bližnjemu sorodniku grofu Olafu. Pri njem spoznajo življenje polno laži, prevar in žalosti.

Na začetku knjige, avtor opozori, da v knjigi ne bo veliko srečnih dogodkov, kar pa ni čisto res. V delu ni niti enega samega srečnega dogodka, zato bralca skozi celotno knjigo spremlja občutek krivde, žalosti in obupa. Zgodba se mi zdi preprosto odlična. Trpljenje, ki ga doživljajo sirote, je zelo kruto. Najbolj všeč pa mi je to, da sirote skozi vso zgodbo držijo skupaj, saj vedo, da druga brez druge ne bodo nikoli doživele srečnega konca.

Sara Šifrer, 2. B

Kathleen E. Woodiwiss
LJUBITI TUJCA

Knjiga z naslovom Ljubiti tujca je zgodovinski ljubezenski roman, saj opisuje zgodovino in življenje ljudi v 19. stoletju ter ljubezen, ki mora veliko pretrpeti.

Knjiga govori o Ashtonu, ki izgubi svojo ženo kmalu po poroki. Po treh letih v kočijo trči jezdec - ženska, ki je zelo podobna njegovi ženi. V njuno ljubezen poseže moški Malcolm Snclair, ki trdi, da je ta ženska njegova žena. Lieirin ali Leonora ne ve, kaj je resnica, saj je izgubila spomin.

Knjiga je zanimiva, namenjena predvsem tistim, ki imajo radi romantične vsebine. Meni je bila knjiga zelo všeč, prebrala sem jo v nekaj dneh. Ko knjigo pričneš brati, je preprosto ne moreš prenehati brati. Knjiga je namenjena bralcem, ki obožujejo osladne zgodbe, polne ljubezni, sovraštva, medsebojnih bojev, kjer na koncu dobro vedno premaga zlo in je konec poln ljubezni in priznanj.

Kaja Rosič, 2. B

MATURANTSKI PLES

Pa smo ga le dočakali ... maturantski ples.

Plesali smo v naši športni dvorani v Strahinju, 23. 4. 2010. Maturantski ples sta vodila voditeljja Anja K. Tomažin in Boštjan Romih.

Sam "maturanc" je minil zelo hitro - kot bi mignil ga je bilo konec. Če bi ga lahko, bi ga verjetno takoj ponovili. Vzdušje je bilo sproščeno in ne napeto, kot smo sprva pričakovali. Še posebno smo bili zadovoljni, ker nam je predstavitev razreda tako dobro uspela.

Mateja Rehberger, 5. FD

PREDAJA KLJUČA

Vsako leto se zadnji šolski dan 4. in 5. letniki poslovijo od srenješolskih klopi s sprevedom po šoli, s predajo kjuča naslednji generaciji in zasaditvijo drevesa v Drevoredu generacij.

Sprevod po šoli ...

4. FD in 3. ČF se borita za lastništvo ključa

In zmagovalci ...

Zasaditev drevesa ...

ZGODILO SE JE

12. in 13. 2. 2010
Informativni dan

18. 2. 2010
Ekskurzija 1. IJ, 2. IJ, 3. IJ in 2. B

19. 2. 2010
Kulturni dan za 1. letnike

22. 2.–26. 2. 2010
Zimske počitnice

1. 3. 2010
PUD - 3. IJ

3. 3. 2010
Ekskurzija za 4. FD

Slaščičarji in peki so pripravili degustacijo na otvoritvi razstave v Kranjski hiši

8. 3. 2010
PUD - 3. CD in 3. E

11. 3. 2010
Šolsko tekmovanje iz angleškega jezika "POLI-
GLOT3"

13. 13. 2010
Predmaturitetni preizkus POM

16. 3. 2010
Področno prvenstvo Gorenjske v plavanju za
srednje šole v pokitem Olimpijskem bazenu v
Kranju

18. 3. 2010
Tekmovanje v veleslalomu in deskanju

Matematično tekmovanje KENGURU

19. 3. 2010
Ekskurzija 2. N

Ogled sejma Flora in tekmovanje

Kako smo pomagali s Tomom Križnarjem

Nadomeščanje kulturnih dejavnosti

22. 3. 2010
Šolsko tekmovanje v ekokvizu

25. 3. 2010
Prireditev za praznik "MAMIN DAN"

26. 3.–28. 3. 2010
Sodelovanje na Spomladanskem kmetijskem
sejmu v Komendi

29. 3.–23. 4. 2010
PUD - 2. IJ, 2. CD, 2. E

31. 3. 2010
Ekskurzija 1. GH, 2. GH, 3. GH

31. 3. 2010
Regijsko tekmovanje KENGURU

Nadomeščanje kulturnih dejavnosti

8. in 9. 4. 2010
Projektna dneva

10. 4. 2010
Aktivno sodelovanje na Cvetlični tržnici v Tržiču

13. 4. 2010
Po poteh kulturne dediščine za 1. letnike

Strokovna ekskurzija 3. D in 3. E

14. 4.–17. 4. 2010
Strokovna ekskurzija RIM

15. 4. 2010
Dan odprtih vrat

16. 4. 2010
Predstavitev na Kmetijskem sejmu
Agromehanika Kranj

19. 4. 2010
Nadomeščanje kulturnih dejavnosti

22. 4.–3. 5. 2010
Predstavitev BC Naklo v Arboretumu
Volčji Potok

23. 4. 2010
Maturantski ples

26. 4.–30. 4. 2010
Prvomajske počitnice

3. 5.–28. 5. 2010
PUD - 1. IJ, 1. CD, 1. E

11. 5. 2010
Nadomeščanje kulturnih dejavnosti

13. 5. 2010
Po poteh kulturne dediščine 2. B, 2. Č, 2. F, 2. N,
2. GHK

17. 5. 2010
Zaključene ocene za zaključne letnike

14. 5.–21. 5. 2010

Teden mladih

19. 5. 2010

Dopolnilni izpiti za zaključne letnike

20. 5. 2010

Ocenjevalna konferenca za zaključne letnike

21. 5. 2010

Podelitev spričeval, predaja ključa naslednji generaciji, zasaditev drevesa generacije, udeležba na maturantski paradi v Kranju

26. 5. 2010

Začetek spomladanskega izpitnega roka za POM

26. 5.–30. 5. 2010

Obisk v pobrateni občini Naklo na Poljskem

2. 6. 2010

Slaščičarji in peki so pripravili degustacijo na otvoritvi razstave v Kranjski hiši

4. 6. 2010

Ekskurzija: Robanov kot, Solčava

Okoljska ekskurzija: Škocjanski zatok

5. 6. 2010

Začetek spomladanskega izpitnega roka za ZI

7. 6.–11. 6. 2010

PUD - 1. GHK

8. 6.–21. 6. 2010

PUD - 1. N in 2. N

10. 6. 2010

Nagradni izlet

ZGODILO SE BO

22. 6. 2010
Ocenjevalna konferenca za nezaključne letnike

23. 6. 2010
Zaključna prireditev srednjih poklicnih programov

24. 6. 2010
Podelitev spričeval za nezaključne letnike

28. 6.–31. 8. 2010
Poletne počitnice

1. 7.–17. 7. 2010
Spomladanski izpitni rok

1. 7. 2010
Rezultati zaključnega izpita

5. 7. 2010
Rezultati poklicne mature

8. 7. 2010
Zaključna pedagoška konferenca

21.–26. 8. 2010
Sodelovanje na 48. mednarodnem kmetijsko živilskem sejmu AGRA v Gornji Radgoni

Vabljeni na ogled sejma in obisk našega razstavnega prostora v hali C3.

Na sejmu se bo na skoraj 300 m² razstavnih površin predstavil Konzorcij biotehniških šol. Šole bodo predstavile svoje izobraževalne programe in dejavnost, pripravljajo pa tudi degustacijo in prodajo izdelkov, ki so jih pridelali in izdelali njihovi dijaki v okviru izobraževalnega procesa. Svoje izobraževalne programe bodo predstavile tudi fakultete s področja kmetijstva in živilstva.

**Naravnost
na mizo**

AGRA
48. mednarodni
kmetijsko-živilski sejem

ufi
Association
Fair

INPAK
17. mednarodni sejem
embalaže, tehnike
pakiranja in logistike

**Gornja Radgona
21. – 26. 8. 2010**

POMURSKI SEJEM
www.pomurski-sejem.si

RECEPT

Pripravila: Tatjana Šubic, univ.dipl. ing. živilske tehnologije

SOLATE

V vročih poletnih dneh solate predstavljajo prijetno osvežitev, hkrati so tudi vir energije in koristnih hranilnih snovi.

Lahko jih uživamo kot samostojno jed ali kot prilogo. Solata pripomore k pestrosti in barvni usklajenosti obroka ter obogati njegovo prehransko vrednost.

Ko govorimo o solatah, največkrat pomislimo na zeleno listnato solato. Vendar kot osnovno sestavino lahko uporabimo kapusnice, gomoljnice, korenovke, testenine, riž pa tudi sadje.

Osnovne surovine so lahko presne, kuhane, pečene ali marinirane. Narežemo ali natrgamo jih na manjše ali večje koščke. Začimo jih z različnimi prelivi.

Osnovni, največkrat uporabljen preliv je sestavljen iz olja, kisa in soli. Okus preлива spreminjamo z uporabo različnih vrst olj in kisa. Običajno uporabljamo rafinirano olje, ki je, roko na srce, precej prazno. Neverjetno se

izboljša okus jedi, če uporabimo kvalitetno ekstra deviško oljčno olje.

Aroma bučnega olja se najokusneje preplete z okusom zelja in fižola. Tudi z uporabo drugih vrst olj, kot so sezamovo, mandljevo olje, olje grozdnih pečk ... popolnoma spremenimo okus solate. V Sloveniji največkrat uporabljamo vinski in jabolčni kis. Lahko pa dobimo tudi hruškov, kutinov kis, čudovito aromo ima tudi kis narejen iz fig. Sadna nota se čudovito ujame s solato, uporabljamo predvsem jabolka in agrume.

Na solato polagamo delčke sadja, pomaranč, grenivk..., tekočina, ki izteče iz sadja, delno nadomesti kis.

V prelive dodajamo tudi različna zelišča in dišavnice, za bolj pikanten okus pa različne vrste popra.

Naredimo lahko tudi bolj bogate prelive. Pripravimo majonezne, smetanove, jogurtove, gorčične prelive ...

Poleg okusnih prelivov lahko po solatah posujemo različne dodatke. Najpogosteje so to popečene kocke kruha ali toasta, kalčki, koščki sadja (jabolka, ananas, brusnice ..., oreščki (orehi, pinjole, arašidi ...), oljke ...

Skratka, prepustimo domišljiji prosto pot.

Waldorfska solata

Sestavine: 1 gomolj zelene, 2 kislj jabolki, sok 1 limone, 1 dl smetane, nekaj orehovih jedrc, peteršilj, sol, majoneza.

Zeleno olupimo in natremo z limono, da ne porjavi. Orehe drobno sesekljam.

Jabolka operemo, olupimo, narežemo na četrtine in naribamo. Tudi zeleno naribamo.

Majonezo zmešamo s sokom limone in previdno vmešamo stepeno smetano. Naribane sestavine premešamo z omako, solimo in vmešamo še sesekljana orehova jedrca. Potresemo s peteršiljem.

Pisana solata s škampi

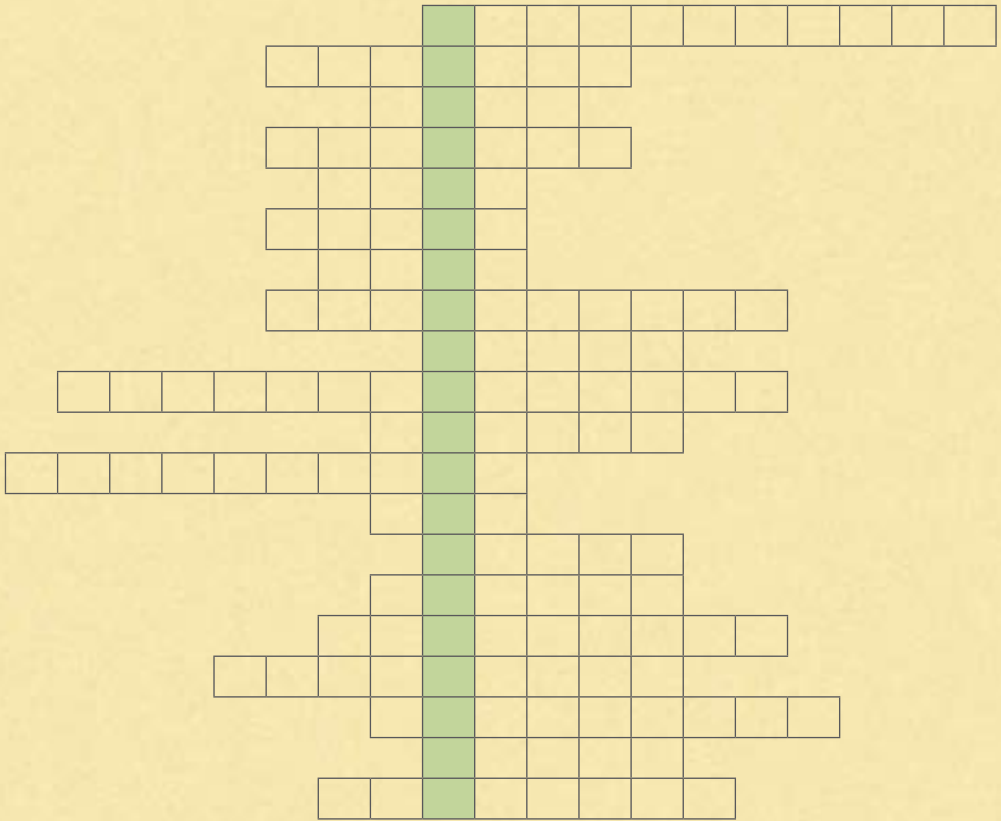
Sestavine: solata ledenka ali kristalka, rdeč radič, škampovi repki, por, koruza, paradižnik češnjev.

Solato operemo, por in rdeč radič narežemo na rezine. Škampe popražimo in rahlo posujemo s seseklanim česnom.

Na dno posode naložimo solato in por, začinimo s soljo, oljem in kisom. Na vrh položimo kozice in razpolovljen češnjev paradižnik.

KRIŽANKA

1. Materni jezik Slovencev.
2. Javno obvestilo k nakupu nekega izdelka.
3. Igra na srečo.
4. Priznanje za dobro opravljeno delo.
5. Grški bog vojne.
6. Najpogostejše slovensko moško ime.
7. Priimek bivšega predsednika ZDA (George).
8. Priročno žepno računalno.
9. V katerem mesecu je Svetovni dan Zemlje?
10. Roman Ivana Tavčarja.
11. Slovenski dramatik (Anton T.).
12. Bolezen z občasnimi napadi (božjast).
13. Največja žival.
14. Žival, ki ima oklep za samoobrambo.
15. Slovenska pevka na Evroviziji 2008.
16. Neumnost.
17. Drugače imenovana Koprška noč.
18. Obdobje, v katerem je ustvarjal France Prešeren.
19. Zadnji poslovilni pozdrav pred odhodom.
20. Izlet po končani srednji šoli.

SODOKU

Če želite razmigati svoje sive celice, rešite spodnjo nalogo. S pomočjo že vpisanih številk zapolnite lik tako, da bodo v vsaki vrstici, v vsakem stolpcu in v vsakem kvadratu vpisane vse številke od 1 do 9. V vrstici, stolpcu in kvadratu se nobena številka ne sme ponoviti.

	6	3		1				
	1				9		7	
8		2	4					
	8	6					2	
7								1
	2				5	3		
				2	1			6
	3		6				5	
				4		2	8	

	7	3				2		8
			3		6			
		5					9	
	5		9	6		3	8	
	2	9		3	7		6	
	3					4		
			7		8			
1		4				8	5	

7	4			9				5
	5		7					
3		9	6			1		
			2				5	
6				5				8
	3				7			
		2		9	4			7
					1		6	
5				3			1	9

				8			5	3
8	2	9					1	
							4	8
6				3		5		
2			8		5			1
		5		6				7
3		6						
	7						9	8
9	4			1				

KRALJEVINA JUGOSLAVIJA
BANOVSNA MLEKARSKA ŠOLA V ŠKOPJI LOKI

Število 1.
 vrsta 11P. učilne knjige

Izpričevalo
Janez Novak

rojen 10. Julija 1918 leta v Beranah
 občina Berane arec Berane banovina zetska
 je dovelj v letu 1936 s u o letno mlakarško teko na
 banovski mlakarški šoli v Škopi Loku in je pokazal take uspehi:

Proizvod	Ocene	Proizvod	Ocene
1. Vrečke	<i>dobro</i>	10. Skovščina	<i>dobro</i>
2. Skovščina pri jarku	<i>slabo</i>	11. Skovščina	<i>slabo</i>
3. Skovščina pri prelivanju mleka	<i>slabo</i>	12. Peka	<i>slabo</i>
Teoretični predmeti:			
1. Varnost	<i>dobro</i>	13. Skovščina	<i>slabo</i>
2. Splošno in specialno mlakarstvo proizvodnje	<i>dobro</i>	14. Mleko in mleki in skovščina	<i>slabo</i>
3. Splošno mlakarstvo in proizvodnja mleka	<i>dobro</i>	15. Mleko in priprave mleka	<i>slabo</i>
4. Splošno in specialno skovščina	<i>dobro</i>	16. Mlekarstvo teorije	<i>slabo</i>
5. Mlekarstvo	<i>slabo</i>	17. Mlekarstvo tehnologije	<i>slabo</i>
6. Splošno in specialno mlakarstvo	<i>dobro</i>	18. Kvalifikacija in uspehi v mlakarstvu	<i>dobro</i>
7. Mlekarstvo tehnologije	<i>dobro</i>	Praktične delo:	
8. Splošno in specialno mlakarstvo	<i>dobro</i>	1. Skovščina	<i>dobro</i>
9. Mleko in kakovost mleka, mleki in mlečni proizvodi in drugi mlečni proizvodi	<i>dobro</i>	2. Mlekarstvo	<i>slabo</i>
		3. Mlekarstvo proizvodnje	<i>dobro</i>

Poleg tega je 11P. 11P. uspešen, prijetnega

vidna števila

dne 14. Julija 1938.

Priloge: 11P. 11P.

opomba: 11P. 11P.

Priloge: 11P. 11P.